

Publicerad 2013-02-03 13:27 av Henrik Sjöberg

N 34° 7 '01 // E 36° 9 '06

Alla skrek, i kakofonisk smärta
Blodet sipprade långsamt fram

Kropparna låg senare på rad
En grotesk parad i mördande solsken

Hennes händer droppande röda
Hon förstod inte hur detta kunde ske
Dammet virvlade upp mot blå oskyldig himmel
I kaoset försvann den skyldige så snabbt
Medan här i smutsen låg de döda

Smutsigt vatten, det renaste som fanns
Han drack girigt, ett rovdjur som släckte törsten

Han sökte skydd i skuggan djupt ner i diket
Solen kastade knivar i gasset där uppe
Så länge skuggan var skugga, var allt säkert
Så länge livet var liv, var döden så långt borta

Han sprang, sprang och sprang.
Målet var andra sidan, räddningen var horisonten

Bakom ryggen hördes skott och rop
Han bad om frid, förstod att hans tid var över
Sedan blev allt vitt, så skrämmande vitt

Tv-kameran tar in scenen skakande, rastlöst
Hela världen ska förstå
Det som inte kan förstås

Det är här plasten som vi fokuserar på nu
I morgon riktar vi kameran mot en annan position
Andra koordinater, samma kanal, men samma problem

Vi går vidare med huvudet i molnen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Sjöberg med Poeter.se id #25849 innehar upphovsrätten